На Клер, Кейс и Емили
Робърт Дан

ПРОСТО ГО ОБИЧАМ!

Робърт Дан

Еми много обичаше Парцаливко.
Той беше нейното скъпо, мило, ненагледно мече.

Еми и Парцаливко
правеха всичко заедно.

Двамата бяха **неразделни.**

Мама и тате не можеха да разберат
защо Еми толкова обича мечето.

То имаше само едно око, беше кърпено и съшивано толкова пъти,
че старите конци вече бяха излинели.

И миришеше много особено!

Миришеше на престояло сирене и стари чорапи.

– Ама че гадост! – мръщеха се мама и тате.

На Арно и Пенелопе –
светлите звездички в моето сърце...

Върджини Зърчър

На Бен, който един ден непременно
ще стигне звездите!

Даниел Хауърт

ЗВЕЗДИЧКАТА

Върджини Зърчър
Даниел Хауърт

Звездичката блестеше като диамант в ясното нощно небе.

Далече долу под нея в зологическата градина цареше тишина.

Животните вече спяха.

Но изведнъж...

Звездичката
загуби
равновесие,
преобърна се
и започна
да пада
от небето.

Падаше
все по-надолу,
надолу,
надолу
като
падаща
звезда.

След нея по целия ѝ път оставаше блестяща следа.

– Ох! – извика звездичката, когато падна на земята.

ПИНГВИНЧЕТО ПЪРСИ

Стив Смолман

Много, много далече – никой не знае точно колко,
сред ледовете на един снежен и ветровит остров
в средата на морето живееше група пингвини.
Те бяха безукорни – много сериозни и много разумни.

Всички, с изключение на Пърси, който беше...

ами...

Ох!

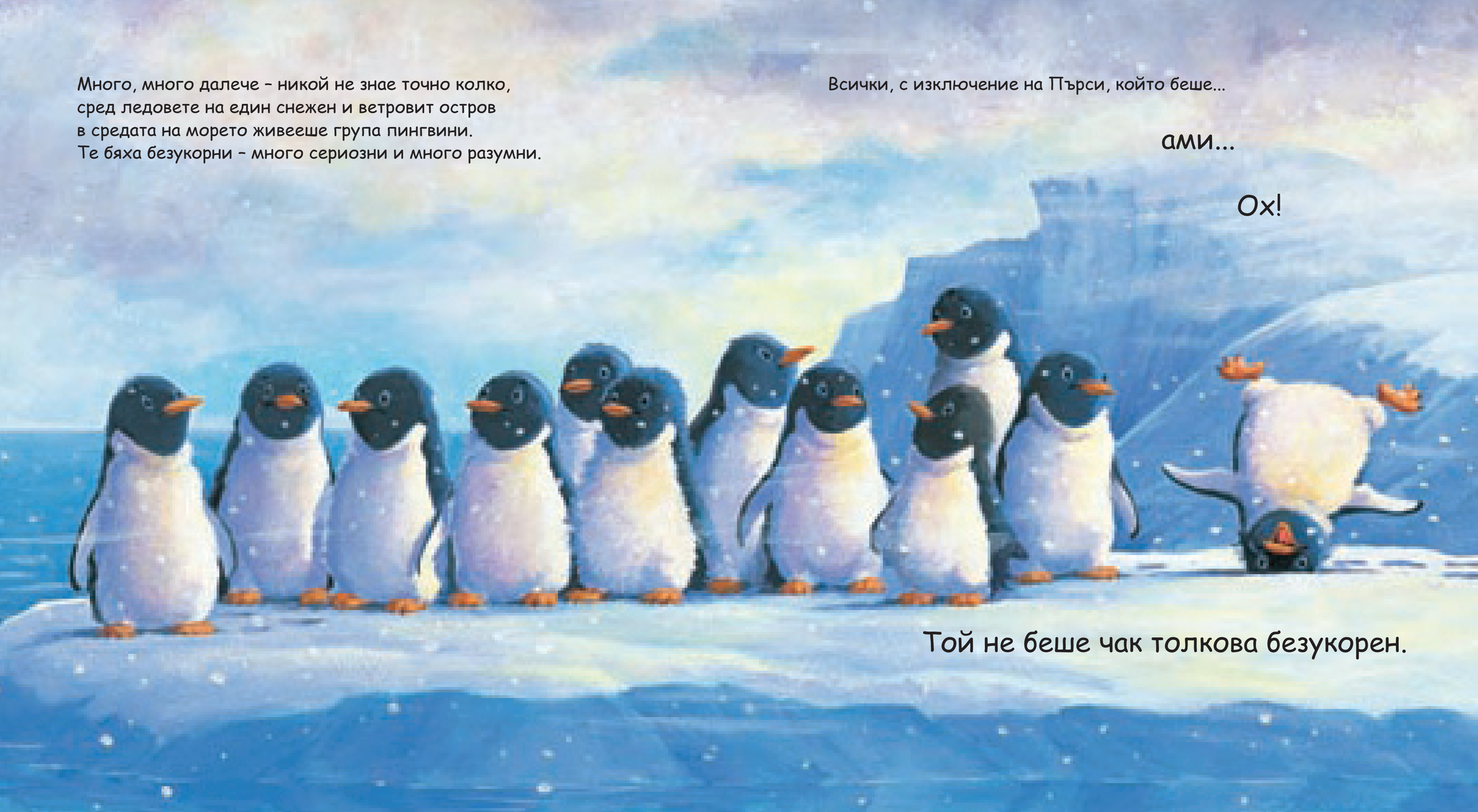

Той не беше чак толкова безукорен.

Другите пингвини ядяха вечерята си възпитано,
но Пърси винаги си играеше с храната.

– Храни се прилично, Пърси! – правеше му
забележка най-големият пингвин.

Докато останалите пингвини **вървяха,** като се поклащаха
сериозно, Пърси се **пързаляше** по корем.

– Внимавай, Пърси! Събори ни! –
мъмреше го най-възрастният пингвин.